

Šťastná náhoda

Pietro Archiati

Jako je trestající Bůh, jenž lidi nechává smažit v pekle, falešným bohem oněch církevníků, kteří nerozumí lásce, tak je slepá náhoda zlomyslným bohem oněch vědců, kteří neznají ducha. Oběma „bohům“ je společné neomezené panství, které mají mít nad člověkem. Člověku za těchto okolností nezbyvá nic jiného než si připadat jako nicotný červ, který se na každém kroku vystavuje nebezpečí, že bude rozšlápnut – zda trestajícím bohem, nebo slepou náhodou, zde nehraje roli.

Co se týče slepé náhody, nejde při bližším pohledu o nic jiného než o „díru“ v lidském myšlení. Všude, kde si člověk něco nedokáže vysvětlit, zaskočí náhoda. Neznáme-li u něčeho ono „jak“ a „proč“, řekne se, že se to prostě stalo náhodou. Co mají ďábel a náhoda společného, jsou díry ve vývoji! Věda nechává platit jen přírodní zákony, jen věčné navracení téhož. Něco pro ni platí jako prokázané jen tehdy, jestliže se to tisíckrát stejně opakuje.

Co si má taková věda počít s lidskou biografií, v níž se nic stejně neopakuje a která vypadá úplně jinak než kterákoli jiná biografie?

Dejme tomu, že mezi dvěma lidmi, kteří se poprvé potkají, vznikne trvalé přátelství, které bude mít pro život obou ten největší význam. Až do okamžiku jejich setkání spočíval jejich vztah v rukou osudu, jejich pravého Já, které je však ve svém působení všechno jiné než „slepé“ nebo „náhodné“. Jelikož se ovšem seznámili, záleží stále více na nich, na jejich svobodném rozhodnutí, jak budou svůj vztah dále utvářet. Nadvědomému Já obou, které dosud působilo takříkajíc za kulisami, naprosto vyhovuje, aby po setkání předalo co nejvíce odpovědnosti běžnému Já. Než se ti dva poznali, musel se osud postarat o jejich setkání. Možná se jeden z nich narodil v Číně, druhý v Německu, ale žádný z mnoha kroků, které ušli, než se poznali, nebyl náhodný. Jejich cesty byly předznamenány osudem, každý z těch dvou následoval vedení svého duchovního Já, které ho moudře dovedlo až k onomu dni a na ono místo, kde se setkal s tím druhým. Před tímto setkáním existoval jejich vztah jen na úrovni vyššího Já. Setkání sloužilo k tomu, aby bylo do vědomí uvedeno vše, čím jeden pro druhého v jeho nadvědomí již byl.